

מתוך: 'פרק במשקלי השיר'

שְׁבָעָה דְרָכִים נִמְצְאוּ בַּשִּׁיר, וְהֵם
שׁוֹמְרִים נְתִיב נִגּוּן חֲרוּזֵי דְעֵת;
בְּהֵם בְּנֵה בְּתִים וְצָף בְּזֶהָב שְׂבָא
דְרָף תְּנוּעַת אוֹת בְּלִי נְבִלְעַת;
עֵינַן וּפְלֵס שִׁיר בְּמִשְׁקַל נָח וְנָע
נִגּוּן בְּגוּן עֵדוֹן בְּדָ נְטִבְעַת;
הֵכֵן וְדִקְדָּק לְעֲשׂוֹת שִׁיר קַל וְצַח
שְׁלֵם בְּגִלְגוּלוֹ כְּמוֹ טִבְעַת;
הַשִּׁיר מְבַקֵּשׁ מִבְּעֵלָיו תְּעֻנוּג
כִּי דַת מְלִיצָה עַד-חֲזוֹן מַגְעַת;
מִשְׁקַל לְהַרְבוֹת אֶל-יְמֵהָר לְבָד
כִּי יֵשׁ בְּתוֹסֶפֶת חֲלוּם מְגֻרְעַת;
הַבוֹחֲנִים שִׁירֵךְ שְׁלֹשָׁה הֵם, וְהֵם:
שְׁרִים חֲכָמִים וְעֲשִׂירֵי דְעֵת!